

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ اگست ۲۰۲۲

"شمس الدین همایون" و سنت پیامبر

شنبه - ۰۵ سنبله ۱۴۰۱ - کابل: همان طوری که در یادداشت روز قبل وعده نمودم، یادداشت امروز را به بحث در مورد دو ازدواج پیهم یک تن از ولسوالان طالب ظرف یک هفته اختصاص داده ام. مسأله از این قرار است که "شمس الدین همایون" ولسوال طالب در ولسوالی "درقد" ولایت تخار، در جریان یک هفته دوبار ازدواج نموده و برای هر یک از ازدواجها، طویانه هنگفتی نیز پرداخته است. شمس الدین همایون با یک زن بیوه و به تعقیب آن با یک دختر باکره ازدواج نموده است. آنهایی که از تاریخ اسلام اطلاع ندارند، این حرکت "شمس الدین همایون" را مورد انتقاد قرار داده اند. در حالی که از نظر من با شناختی که از تاریخ اسلام دارم، این حرکت نه تنها به هیچ وجه ضد اسلامی نیست بلکه اجرای یکی از سنت های "محمد" پیامبر اسلام نیز می باشد.

تا جایی که در تمام کتب تاریخ، سیره و احادیث نبوی آمده است، بعد از وفات "خدیجه" همسر اول "محمد" در همان زمانی که تازه از به خاک سپردن فارغ و به خانه بر می گشتند و به گفته برخی ها تا آنزمان آب غسل آن بانوی محترم که نقش اساسی در حمایت "محمد" بین جامعه عرب داشت، خشک نشده بود، تنی چند از مسلمانان دور "محمد" جمع شده، ضمن پیشنهاد ازدواج دو کاندید را نیز برایش معرفی نمودند؛ یکی "سوده" که زنی بود بیوه و به اصطلاح امروز تاریخ تیر شده و دیگری "عایشه" دختر "ابوبکر صدیق" دوست نزدیک "محمد پیامبر اسلام". در حالی که پیشنهاد دهندگان از "محمد" می خواستند که از آن دو یکی را انتخاب نماید، "محمد" که به علت کبر سن "خدیجه" مدتها بود که بغل گرمی ندیده بود، به جای انتخاب یکی از آن دو، به پیشنهاد دهندگان امر فرمود تا در هر دو مورد اقدام نمایند. یعنی "سوده" برای نقد حاضر و "عایشه" برای بعد تر.

هرگاه از منظر اسلام به عملکرد پیامبر نظر اندازیم دیده می شود که پیامبر با آن عملش چند درس کامل نیز داده است:

* سوگ گرفتن و زانوی غم در بغل گرفتن، در اسلام جواز ندارد، چیزی را که خدا حلال کرده یعنی ازدواج را هیچ کسی حق ندارد یا از روی مناسبات عاطفی و یا هم رسم و رواج ها برخورد حرام نماید؛

* - وقتی کسی در اساس با داشتن ۴ زن- برای محمد بیشتر از آن جواز داشت- مخالفت نداشته باشد و تعدد زوجات را به مثابه یک اصل مشروع و انسانی و عادلانه بپذیرد، دیگر قید زمان هیچ جایی ندارد. یعنی به همان سان که در تخم جنگی کس که "یکه" جنگ می اندازد می تواند "قطارک" نیز بزند، به چنان تفکری می توان هر چهار زن را همزمان به نکاح خود آورد.

نکته دومی که در این ازدواج و ازدواج های مشابه آن مورد انتقاد قرار گرفته، طویانه بلند می باشد. تا جائی که معلوم شده است، ولسوال صاحب نه تنها طویانه بلندی نداده بلکه، اولیای هر دو زن، جهت حفظ جان شان از شر ظلم ظالم، عروسان را با جهیزیه مفصلی که در خور شأن ولسوال طالب باشد، به خانه شوهر فرستاده اند.

هموطنان گرامی!

این بحث را به خاطری از موضع دفاعی یک طالب نگاشتم که شما خواننده عزیز متوجه شوید، اینهمه خرده گیری جائی را نمی گیرد. اگر واقعاً مخالف تعدد زوجات هستید، اگر واقعاً می خواهید بدانید که آیا قومندانهای طالب سوء استفاده مالی می کنند و یا خیر، به جای آن که یک قومندان درجه صفر ولسوالی درقد را انتقاد می نمائید، شجاعت به خرج دهید، عملکرد شخص "محمد" را که اساس این ظلم ضد انسانی را گذاشته است و قرآن را که آن حرکت را حکم خدا معرفی نموده است مورد انتقاد قرار دهید.

هموطنان گرامی!

این را باید همه بدانیم تا زمانی که ما با وجدان مذهبی خود تصفیه حساب نکرده ایم و در کل دین را از زندگی اجتماعی روزمره خود بیرون نینداخته ایم نه تنها چنین اعمالی ادامه خواهند یافت بلکه ما با انتقاد های خود فقط نادانی و بیخبری خویش را از تاریخ اسلام و سنن پیامبر اسلام به گوش همه می رسانیم.

ولسوال "شمس الدین همایون" به اساس اسلام نه تنها کار خلافی نکرده است بلکه اندکی کند تر از "محمد" پیامبر اسلام یکی از دل انگیز ترین سنت هایش را انجام داده است. جای دارد به وی گفت: **بستخوش**

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!